

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้จะเป็นการสรุปผลวิจัย โดยกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- เพื่อศึกษาการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษา และครู-อาจารย์ เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง
- เพื่อศึกษาปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามกระบวนการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง

วิธีดำเนินการวิจัย

- ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารการศึกษา ประกอบด้วย ผู้อำนวยการและผู้ช่วยอำนวยการในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง ทั้งหมด 32 แห่ง จำนวน 128 คน และครู-อาจารย์ ในสถานศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลางทั้ง 32 แห่ง โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

จากจำนวน ครู-อาจารย์ ทั้งล้วน 2517 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ โดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) คือ 345 คน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งล้วน 473 คน (ผู้บริหารการศึกษา 128 คน ครู-อาจารย์ 345 คน)

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามสำหรับสำรวจการรับรู้ผู้บริหารการศึกษา และครู-อาจารย์ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการบริหารงาน และนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบแก้ไข ก่อนที่

จะนำไปใช้ได้ให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 6 ท่าน พิจารณาตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โครงสร้าง และลักษณะของแบบสอบถาม แล้วนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะและได้นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษาในภาคเหนือ จำนวน 10 แห่ง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารการศึกษา จำนวน 40 คน และครู-อาจารย์ จำนวน 40 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ลักษณะของแบบสอบถาม มี 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารการศึกษา แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามสำรวจข้อมูลส่วนตัวของผู้สอบถามแบบสอบถาม มีลักษณะ ค้ำคลุม เป็นแบบเลือกตอบ (Check - List)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามสำรวจการรับรู้เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงาน ของผู้บริหารการศึกษา มีลักษณะค้ำคลุม เป็นแบบมาตราล่วงประ微นค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 3 เป็นคำถามสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคของการใช้กระบวนการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษา มีลักษณะค้ำคลุม เป็นแบบมาตราล่วงประ微นค่า (Rating Scale) และแบบปลายเปิด (Open Ended)

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับครู-อาจารย์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นคำถามสำรวจข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะ ค้ำคลุม เป็นแบบเลือกตอบ (Check - List)

ตอนที่ 2 เป็นคำถามสำรวจการรับรู้เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงาน ของผู้บริหารการศึกษา เช่นเดียวกับแบบสอบถามของผู้บริหารการศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้สังเคราะห์แบบสอบถามคืนด้วยตนเองส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งส่งไปและรับคืนทางไปรษณีย์ แบบสอบถามลังไปจำนวนทั้งสิ้น 473 ฉบับ ได้รับคืน และใช้ในการวิจัยจำนวน 444 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.86

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่และค่าร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษาวิเคราะห์โดยใช้ค่าคณิตศาสตร์เฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สำหรับข้อมูลปัญหาและอุปสรรคของการใช้กระบวนการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ค่าคณิตศาสตร์เฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) พร้อมทั้งรวมปัญหาและอุปสรรคจากแบบสอบถามปลายเปิดของผู้บริหาร การศึกษา โดยแยกปัญหาแต่ละด้านและแจกแจงเป็นความถี่ ในการคำนวณค่าสถิติใช้โปรแกรมสถิติสำหรับมนุษยศาสตร์ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) สถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ในจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 444 คน เป็นชาย 300 คน (ร้อยละ 67.57) และเป็นหญิง 144 คน (ร้อยละ 32.43) เมื่อจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็นกลุ่ม คือ กลุ่มผู้บริหารการศึกษาและกลุ่มครู-อาจารย์ จะเป็นชายมากกว่าหญิง คือ ผู้บริหารการศึกษา จำนวน 119 คน เป็นชาย 102 คน (ร้อยละ 85.70) เป็นหญิง 17 คน (ร้อยละ 14.30) และครู-อาจารย์ จำนวน 325 คน เป็นชาย 198 คน (ร้อยละ 60.90) เป็นหญิง 127 คน (ร้อยละ 39.10)

2. อายุ เมื่อจำแนกตามกลุ่มผู้บริหารการศึกษาจะมีอายุระหว่าง 41-50 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 43.70) และมีอายุระหว่าง 31-40 ปี น้อยที่สุด (ร้อยละ 21.00) และผู้ที่มีอายุระหว่าง 21-30 ปี ไม่มี ส่วนกลุ่ม ครู-อาจารย์ นั้น ผู้ตอบแบบสอบถามมีอายุระหว่าง 26-35 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 59.40) และมีอายุ 56 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 0.30)

3. อายุราชการ ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งกลุ่มผู้บริหารการศึกษาและกลุ่มครู-อาจารย์ มีอายุราชการ ระหว่าง 6-10 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 31.76) และมีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี น้อยที่สุด (ร้อยละ 8.78) เมื่อแยกตามกลุ่มแล้ว กลุ่มผู้บริหารการศึกษา มีอายุราชการตั้งแต่ 26 ปี ขึ้นไปมากที่สุด (ร้อยละ 39.50) และมีอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี น้อยที่สุด (ร้อยละ

0.80) สำหรับกลุ่มครู-อาจารย์ มีอายุราชการ ระหว่าง 6-10 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 42.20) และมีอายุราชการ 26 ปีขึ้นไปน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.80)

4. วุฒิทางการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถาม ทั้งหมดจะมีวุฒิทางการศึกษา ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด (ร้อยละ 86.71) และมีวุฒิทางการศึกษา ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีน้อยที่สุด (ร้อยละ 5.41) ส่วนในระดับปริญญาเอกไม่มี เมื่อแยกตามกลุ่มแล้ว ทั้งกลุ่มผู้บริหารการศึกษาและกลุ่มครู-อาจารย์ มีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาตรีมากที่สุด คือ ร้อยละ 82.40 และร้อยละ 88.30 ตามลำดับ และมีวุฒิทางการศึกษาในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีน้อยที่สุด คือ ร้อยละ 2.50 และร้อยละ 5.41 ตามลำดับ ส่วนในระดับปริญญาเอกไม่มี ทั้งสองกลุ่ม

5. ประสบการณ์ทางการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษา ผู้ตอบแบบสอบถามมีประสบการณ์ทางด้านบริหารงาน ระหว่าง 6-10 ปี มากที่สุด (ร้อยละ 52.90) และมีประสบการณ์ทางการบริหารงาน ระหว่าง 16-20 ปี น้อยที่สุด (ร้อยละ 1.70)

6. การศึกษาหรือการฝึกอบรมทางด้านบริหารการศึกษา ผู้บริหารการศึกษาเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องการบริหารการศึกษา มีจำนวนมากกว่า ผู้ที่ไม่เคยได้รับการศึกษาหรือฝึกอบรมทางด้านการบริหารการศึกษามาก่อน คือ ผู้ที่ตอบว่า "เคย" มีจำนวนร้อยละ 77.30 และ ผู้ที่ตอบว่า "ไม่เคย" มีจำนวนร้อยละ 22.70

ตอบที่ 2 ผลการวิเคราะห์การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์เกี่ยวกับกระบวนการ การบริหารการศึกษา ลังกัดกรรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง สรุปได้ดังนี้

การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ เกี่ยวกับกระบวนการ การบริหารงาน ในทุกด้าน คือ ด้านการวางแผน การจัดองค์การ การจัดเจ้าหน้าที่ การอำนวยการ และการควบคุม พบว่า

ด้านการวางแผนและการจัดองค์การ ผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ มีการรับรู้เรื่องการปฏิบัติงาน อุญจัยในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกัน

ส่วนด้านการจัดเจ้าหน้าที่ การอำนวยการ และการควบคุมผู้บริหารการศึกษา และครู-อาจารย์ มีการรับรู้ไม่สอดคล้องกัน คือ ผู้บริหารการศึกษามีการรับรู้เรื่องการปฏิบัติงาน ในด้านต่าง ๆ เหล่านี้ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่ ครู-อาจารย์ มีการรับรู้ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

สำหรับการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษา และครู-อาจารย์ เกี่ยวกับวิธีการตามกระบวนการบริหารงาน แต่ละด้าน จำแนกได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผน พบว่า ผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ มีการรับรู้เรื่องการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษา เกี่ยวกับกระบวนการบริหารงาน ด้านวางแผน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกันในเรื่อง ผู้บริหารการศึกษาได้รวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการเพื่อกำหนดเป้าหมายในการวางแผนของสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษายืนนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาเป็นแนวทางในการวางแผน ผู้บริหารการศึกษาได้กำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจนและเป็นที่เข้าใจของครู-อาจารย์ ผู้บริหารการศึกษาได้นำนโยบาย และเป้าหมายจากส่วนกลางมาพิจารณาประกอบการวางแผนงานของสถานศึกษา

ส่วนเรื่องที่ทั้งผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ มีการรับรู้ไม่สอดคล้องกัน คือ ผู้บริหารการศึกษามีการรับรู้ในเรื่องการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่ครู-อาจารย์ มีการรับรู้ในระดับค่อนข้างน้อย ในเรื่องเหล่านี้คือ ผู้บริหารการศึกษาได้ประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงานที่กำหนดไว้ ผู้บริหารการศึกษาได้นำผลการประเมินการปฏิบัติงานตามแผนงานไปใช้ในการปรับปรุงการวางแผนสำหรับปีต่อไป ผู้บริหารการศึกษาให้ครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาได้มีส่วนร่วมในการวางแผน

2. ด้านการจัดองค์การ พบว่า ทั้งผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ มีการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการจัดองค์การ ในทุกเรื่องสอดคล้องกันอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ ผู้บริหารการศึกษา ได้จัดโครงสร้างและแบ่งสายงานในสถานศึกษาเพื่อเสริมสร้างการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ ผู้บริหารการศึกษาได้กำหนดขอบเขตของงานแต่ละงานไว้ชัดเจน และสัมพันธ์กัน ผู้บริหารการศึกษาได้กำหนดสายการบังคับบัญชาของงานแต่ละงานในสถานศึกษา ลดหลั่นกันไปตามลำดับ ผู้บริหารการศึกษาได้จัดช่วงของการบังคับบัญชาของแต่ละงานในสถานศึกษาให้ครู-อาจารย์รับผิดชอบอย่างเหมาะสม ผู้บริหารการศึกษาได้ชี้แจงให้ครู-อาจารย์ เข้าใจหน้าที่และขอบเขตความรับผิดชอบในงาน

3. ด้านการจัดเจ้าหน้าที่ พบว่า การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ มีการรับรู้ที่สอดคล้องกันกับ ในการปฏิบัติงานด้านการจัดเจ้าหน้าที่ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ ผู้บริหารการศึกษาได้มอบหมายงานให้แก่ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาอย่างเหมาะสมตาม ความสามารถ ผู้บริหารการศึกษามีโครงการลับสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษามีโอกาสไป ดูงาน อบรม หรือศึกษาต่อเพื่อพัฒนาความรู้

ล้วนเรื่องที่ทั้งผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ มีการรับรู้สอดคล้องกันว่า ผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ ผู้บริหารการศึกษามีบทบาทเกี่ยวกับ การตัดเลือกครู-อาจารย์เข้ามาปฏิบัติงานในสถานศึกษาที่ปฏิบัติงานอยู่

เรื่องที่ผู้บริหารการศึกษา และครู-อาจารย์มีการรับรู้ ไม่สอดคล้องกัน คือ ผู้บริหาร การศึกษารับรู้ว่า ผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่ครู-อาจารย์ รับรู้ว่าผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ได้แก่ เรื่อง การมอบหมายงาน ของผู้บริหารการศึกษาเป็นที่ยอมรับของครู-อาจารย์ในสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาได้ ปัจจุบันเทคโนโลยีเข้ามายังงานและสามารถปฏิบัติงานได้ ผู้บริหารการศึกษาได้ให้ครู-อาจารย์ใน สถานศึกษามีส่วนร่วมในการพิจารณาผลการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ ผู้บริหารการศึกษาได้ เข้มแข็งครู-อาจารย์ เป็นการส่วนตัวโดยทั่วถึง

4. ด้านการอำนวยการ พบว่า การรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ ด้านการอำนวยการนั้น ผู้บริหารการศึกษามีการรับรู้ว่าผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงานอยู่ใน ระดับค่อนข้างมากในทุกเรื่อง แต่ครู-อาจารย์ มีการรับรู้ว่าการปฏิบัติงานของผู้บริหารการ ศึกษาในด้านนี้ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย เป็นไปแบบตรงกันข้ามไม่สอดคล้องกัน คือ เรื่อง ต่อไปนี้

ผู้บริหารการศึกษาได้จัดให้มีเครื่องอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานแก่ครู- อาจารย์ในสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษาได้มอบหมายภาระงานให้ครู-อาจารย์ และให้มีอำนาจ ในการสั่งการ การดำเนินงานซึ่งเป็นนโยบายสำคัญของสถานศึกษาผู้บริหารการศึกษาได้ให้ครู- อาจารย์ มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ผู้บริหารการศึกษาได้จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ กิจกรรมของสถานศึกษาให้ประชาชนทราบ ผู้บริหารการศึกษาได้จัดให้มีการแจ้งข่าวความ เกี่ยวข้องฝ่ายต่าง ๆ ให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาทราบ

5. ด้านการควบคุม พนว่า เรื่องที่ห้องผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ มีการรับรู้ สอดคล้องกันว่า ผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ได้แก่เรื่อง ผู้บริหาร การศึกษาได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ในสถานศึกษา ผู้บริหาร การศึกษาให้ครู-อาจารย์ได้แก่ไขปรับปรุงการปฏิบัติงานในสถานศึกษา

ล้วนเรื่องที่ผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ มีการรับรู้ไม่สอดคล้องกัน คือ ผู้บริหารการศึกษารับรู้ว่า ผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับค่อนข้างมาก แต่ครู-อาจารย์รับรู้ว่า ผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงานอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ในเรื่องเหล่านี้ คือ ผู้บริหารการศึกษาจัดให้มีการรายงานผลการปฏิบัติงานให้ครู-อาจารย์ในสถานศึกษาได้ทราบ ผู้บริหารการศึกษาจัดให้มีการวัดผลการปฏิบัติงานของครูอาจารย์โดยเปรียบเทียบกับวัตถุประสงค์ ของงานที่ตั้งไว้ การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงานของสถานศึกษาของผู้บริหารการศึกษา เป็นที่ยอมรับแก่ครู-อาจารย์

ตอบที่ 3 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการใช้กระบวนการบริหารงานของผู้บริหาร การศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง สรุปได้ดังนี้

ผู้บริหารการศึกษา มีการรับรู้ว่า มีปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถดำเนินการตามกระบวนการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษา อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ได้แก่ ด้านการวางแผน และ ด้านการจัดเจ้าหน้าที่

ล้วนปัญหาและอุปสรรค ด้านการจัดองค์การ ด้านการอำนวยการ และด้านการควบคุม มีปัญหา อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำแนกได้ดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผน มีปัญหาและอุปสรรค อยู่ในระดับค่อนข้างมากในเรื่องการ ขาดช่องมูลและช่าวสารที่ต้องสำหรับนำมาพิจารณาในการวางแผนในสถานศึกษา การขาดปัจจัย สำคัญในการวางแผน คือ ขาดนักวิชาการ และขาดงบประมาณ

2. ด้านการจัดองค์การ มีปัญหาและอุปสรรค อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย คือ เรื่อง การปรับโครงสร้างของหน่วยงานต่าง ๆ ในสถานศึกษาโดยผู้บริหารการศึกษา ความสามารถ และความรับผิดชอบของครู-อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

3. ด้านการจัดเจ้าหน้าที่ มีปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารงานของผู้บังคับบิหาร การศึกษา อุย្ញในระดับค่อนข้างมาก ได้แก่ เรื่องการได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติไม่ตรงกับความต้องการของสถานศึกษา การที่ครู-อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ในสถานศึกษาขาดความกระตือรือร้น ที่จะพัฒนาความรู้

4. ด้านการอำนวยการ มีปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารงานของผู้บังคับบิหาร การศึกษา อุย្ញในระดับค่อนข้างน้อย ในเรื่องต่อไปนี้ คือ ความพร้อมและความเชื่อถือได้ของข้อมูลที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจสิ่งการ ความร่วมมือของครู-อาจารย์และเจ้าหน้าที่ในสถานศึกษาเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร

5. ด้านการควบคุม มีปัญหาและอุปสรรคต่อการบริหารงานของผู้บังคับบิหารการศึกษา อุย្ញในระดับค่อนข้างน้อย ทุกเรื่อง คือ วิธีการประเมินผลงานของผู้บังคับบิหารการศึกษากับการยอมรับของครู-อาจารย์และเจ้าหน้าที่ในสถานศึกษา การร่วมมือของครู-อาจารย์และเจ้าหน้าที่ในการรายงานผลการปฏิบัติงาน เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ ในสถานศึกษา

ในส่วนปัญหาและอุปสรรคอันที่มีข้อเสนอแนะ เป็นเดิมเกี่ยวกับปัญหาที่ทำให้ไม่สามารถนำกระบวนการบริหารงานไปใช้ในการบริหารงานของผู้บังคับบิหารการศึกษา ลังกัดกรรมการชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง ได้แก่ การขาดบุคลากรที่มีความรู้และประสบการณ์ในการวางแผน บุคลากรไม่มีความรับผิดชอบที่จะปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้ ขาดงบประมาณทำให้การนำเสนอไปปฏิบัติค่อนข้างยาก นโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ของหน่วยงานไม่ชัดเจน ขาดช้าวสารและข้อมูลที่ถูกต้อง ยังไม่ค่อยยอมรับการวางแผน และเมื่อวางแผนแล้วก็ไม่ค่อยปฏิบัติตามแผน ขาดความร่วมมือในการวางแผน เพราะครู-อาจารย์ส่วนมากไม่ชอบการวางแผนแต่จะปฏิบัติงานตามสั่ง การกิจแทรกซ้อน การบริหารขาดระบบผู้ปฏิบัติขาดความเข้าใจในบทบาทและหน้าที่ ความสมดุลระหว่างจำนวนบุคลากรและบริมาณของงาน รู้หน้าที่แต่ปฏิบัติไม่เต็มความสามารถ ครู-อาจารย์มุ่งผลประโยชน์จนเกินไป ไม่รับผิดชอบต่อหน้าที่ขาดวิญญาณครู โครงสร้างการบริหารงานของกรมอาชีวศึกษา ไม่สอดคล้องกับสภาพท้องถิ่น งานธุรการมีมากจึงยากที่จะจัดองค์กรให้มีเจ้าหน้าที่ทำงานอย่างเหมาะสม ผู้บริหารมักจะถือความคิดเห็นของตัวเองถูกเสมอ ถือศักดิ์ศรีว่าผู้บังคับบิหารสั่งแล้วต้องทำ ผู้บังคับบิหาร บริหารงานแบบรวมอำนาจไม่กระจายอำนาจให้ผู้บังคับบิหารรอง ๆ ลงมา รับผิดชอบตามสายงาน ลักษณะความเป็นปัจเจกบุคคลมีสูงมาก การจัดเจ้าหน้าที่สอดคล้องประสานสัมพันธ์กับงานที่กำกับดูแล

น้อย ขาดความสมดุลระหว่างจำนวนบุคลากรกับปริมาณงาน เจ้าหน้าที่ส่วนมากคือ ครู-อาจารย์ ที่มีทั้งหน้าที่สอนและทำธุรการจึงไม่สามารถปฏิบัติงานได้ดีนัก จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอและไม่ตรงกับสายงาน คุณสมบัติของบุคลากร ในด้านคุณธรรม ความชยัน ความรับผิดชอบ การเลี้ยงดู อุดมการณ์ในเชิงวิต วิญญาณความเป็นครูมีน้อยมาก ผู้บริหารไม่ว่าใจผู้น้อยและผู้น้อยไม่เชื่อถือผู้บริหาร ผู้บริหารเห็นประโยชน์ส่วนตนจนลืมความสำคัญของผู้น้อย สтанศึกษาอยู่ใกล้กับชายแดนไทย-กัมพูชาเสี่ยงต่อการลักขโมยด้วยชาติตามาก รายได้ต่ำ ค่าครองชีฟสูง สวัสดิการไม่ดี กระบวนการเรียนการสอนในศูนย์ฝึกวิชาชีฟมีอุปสรรคมากกว่ากระบวนการเรียนการสอนในวิทยาลัยอื่น ๆ ที่มีนักเรียนเป็นของตนเอง บุคลากรบางส่วนยังขาดความเข้าใจในเรื่องลิทธิ์และหน้าที่ เหตุผลความเที่ยงธรรมไม่อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับจากผู้บังคับบัญชาสู่ผู้ใต้บังคับบัญชาจังหวังตัวรักษาตัวให้พ้นภัย เช้าทำงานองตัวโดยตัวมาน การขาดช่วงและกำลังใจของผู้ทำงาน ขนาดของสถานศึกษาและความร่วมมือของกลุ่ม ทุกคนมองเห็นผลงานตนเองมีคุณค่ามากกว่านอกเหนือทำให้เกิดการซัดแซง เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินผลงานยังไม่เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับ บุคลากรไม่มีความรู้ในเรื่องการประเมินผลงาน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยทำให้ทราบข้อเท็จจริง ชี้งควรนำมาอภิปราย ดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามมีผู้บริหารการศึกษา เป็นเพศชายมากกว่า เพศหญิง ผู้บริหารการศึกษาส่วนมากจะมีอายุระหว่าง 41-50 ปี และมีอายุราชการตั้งแต่ 26 ปี ขึ้นไปแสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานนานทั้งนี้เป็น เพราะตามระเบียบกรมอาชีวศึกษาว่าด้วย การบริหารสถานศึกษา ได้กำหนดตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา ในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาเป็นตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้อำนวยการศูนย์ และกฎ ก.ค. (คณะกรรมการข้าราชการครู พ.ศ. 2523) ได้กำหนดระดับของตำแหน่ง ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือผู้อำนวยการโรงเรียน หรือผู้อำนวยการศูนย์ ให้เป็นระดับ 7-9 ส่วนตำแหน่ง ผู้ช่วยผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียนหรือผู้ช่วยผู้อำนวยการศูนย์นั้น กำหนดให้เป็นระดับ 5-7 จากกฎ ก.ค. และระเบียบ ดังกล่าว จึงทำผู้บริหารการศึกษาเป็นผู้ที่มีอายุ และอาชีวศึกษารสูงผลลัพธ์ควรในการที่จะได้รับพิจารณาแต่ละตั้ง ให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารการศึกษา

1.2 ระยะเวลาที่ดำเนินการ ผู้บริหารการศึกษา จากการวิจัย พบว่า ผู้บริหารการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง ส่วนมากมีประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษา อายุในระหว่าง 6-10 ปี และส่วนมากเคยศึกษาหรือผ่านการฝึกอบรมทางด้านการบริหารการศึกษามากแล้ว เนื่องจากกรมอาชีวศึกษาได้เริ่มการพัฒนาการอาชีวศึกษา และพัฒนาบุคลากรในสถานศึกษา ในช่วงระยะเวลา 5-10 ปี ที่ผ่านมา ทำให้ผู้บริหารการศึกษา ที่ได้รับแต่งตั้งให้ดำเนินการ ได้รับการพัฒนาความรู้ ซึ่งอยู่ในระหว่างห่วงเวลาดังกล่าว

1.3 เกี่ยวกับวุฒิทางการศึกษาของผู้บริหารการศึกษานั้น จากผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง เกือบทั้งหมด สำเร็จการศึกษาชั้นต่ำ ระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เพรากรรมอาชีวศึกษาได้กำหนดคุณสมบัติไว้ลักษณะ ดำเนินการศึกษาว่า จะต้องมีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ส่วนผู้ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ถึงระดับปริญญาตรีนั้น จะต้องมีคุณสมบัติอื่นประกอบ ซึ่งกรมอาชีวศึกษาจะได้ พิจารณา เป็นราย ๑ ไป ดังนั้นในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง จึงมีผู้บริหารการศึกษาที่มีวุฒิทางการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี เพียง 3 คน นอกจากนี้ จะมีวุฒิทางการศึกษาตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง จะเป็นผู้ที่มีวุฒิและคุณภาพดีค่อนข้างสูง ตลอดจนมีประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษามากไม่น้อย ทำให้น่าเชื่อถือได้ว่าผู้บริหารการศึกษาจะสามารถเป็นผู้นำในการปฏิบัติงานภาย ในสถานศึกษาให้ล้มเหลวตามวัตถุประสงค์ได อย่างไรก็ตามแม้ผู้บริหารการศึกษา ส่วนใหญ่จะมีวุฒิทางการศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งมีคุณสมบัติตามเกณฑ์กำหนดของกรมอาชีวศึกษา แต่ในสภาพปัจจุบันในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาหลายแห่ง มีอาจารย์ที่มีวุฒิทางการศึกษา สูงกว่าระดับปริญญาตรี ดังนั้นผู้บริหารการศึกษาควรที่จะพัฒนาตนเอง โดยการศึกษาหาความรู้ ในระดับที่สูงขึ้นไปด้วย มีจะนั้นจะก่อให้เกิดปัญหาข้อขัดแย้งทางค่านิยมของสังคมที่ครู-อาจารย์ มีวุฒิทางการศึกษาสูงกว่า ผู้บริหารการศึกษาเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจทำให้เกิดปัญหาในการบริหารงานขึ้นมาได ผู้วิจัยเห็นด้วยกับการวิจัยของ กิจญูพร วัฒนเจริญ (2525 : 86) ที่ว่า ผู้บริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษาจะต้องชวนขยายที่จะต้องพัฒนาและยกระดับความรู้ให้สูงขึ้น มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อประโยชน์ในการบริหาร โรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถจัดปัญหาเกี่ยวกับการบุกรุกบั้งคับบัญชาบุคลากรที่มีวุฒิสูงในโรงเรียน

1.4 สำหรับผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นครู-อาจารย์นั้น จากผลการวิจัย พบว่า ครู-อาจารย์ เป็นเพศชายมากกว่า เพศหญิง เมื่อเทียบอัตราส่วนแล้วจะเห็นว่า ผู้บริหารการศึกษาชายมากกว่าผู้บริหารการศึกษาหญิง มีอัตราส่วนสูงกว่า ครู-อาจารย์ ชายมากกว่า ครู-อาจารย์หญิง ที่เป็นเช่นนี้ก็ เพราะว่า สถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษาประจำเขตวิทยาลัย เทคโนโลยี วิทยาลัยเกษตรกรรม โรงเรียนสารพัดช่างและศูนย์ฝึกวิชาชีพ จะมีผู้บริหารการศึกษา เป็นเพศชายเกือบทั้งหมด เนื่องจากมีผู้เรียนจำนวนมากเป็นผู้ชาย หลักสูตรวิชาที่เรียนจะเน้น เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ เครื่องจักร และการฝึกปฏิบัติที่ต้องใช้กำลังทางกายด้วย ประกอบกับความรู้ทางช่างเพศชายจะมีความสนใจมากกว่าเพศหญิง ครู-อาจารย์ ผู้สอนส่วนมากจึง เป็นผู้ชายยกเว้นวิชาสามัญ วิชาสังคมนั้น หรือวิชาภาคทฤษฎี ครู-อาจารย์จึงจะเป็นผู้หญิงบ้าง ส่วนผู้บริหารการศึกษา ประจำเขตวิทยาลัยอาชีวศึกษา ส่วนมากจะเป็นเพศหญิงเกือบทั้งหมด เนื่องจากผู้เรียนจำนวนมากเป็นเพศหญิง หลักสูตรวิชาที่เรียนก็เป็นสาขาวิชาคหกรรมศาสตร์และสาขานิชัยกรรม ซึ่งครู-อาจารย์ ส่วนมากจะเป็นผู้หญิง ดังนั้น เมื่อร่วมสถานศึกษาทุกประเภท แล้ว จำนวนผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ จึงเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง ครู-อาจารย์ ส่วนมากจะมีอายุระหว่าง 26-35 ปี และมีวุฒิทางการศึกษา ส่วนมากจะระดับปริญญาตรี แสดงให้เห็นว่าครู-อาจารย์ส่วนมาก อายุในวัยที่เหมาะสมแก่การทำงาน มีความรับผิดชอบ มีวุฒิทางการศึกษาสูง และมีประสบการณ์ทางด้านการสอนมาพอสมควรจึงหวังได้ว่า การจัดการศึกษา ในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง น่าจะประสบความสำเร็จ บรรลุวัตถุประสงค์ของกรมอาชีวศึกษาคือ สามารถผลิตนักเรียน นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีคุณภาพสูง

2. ผลการวิจัย กระบวนการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง ตามการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ พบว่า ผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารงาน อายุในระดับค่อนข้างมาก แทนทุกด้าน คือ ด้านการวางแผน การจัดองค์การ การจัดเจ้าหน้าที่ การอำนวยการ และการควบคุม โดยจำแนกรายละเอียด ดังนี้

2.1 ด้านการวางแผน ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงาน อายุในระดับค่อนข้างมากในทุกเรื่อง ด้วยการรวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อประเมินสภาพปัจจุบัน ปัญหาและความต้องการกำหนดเป้าหมายในการวางแผน ยึดนโยบายและวัตถุประสงค์ของสถานศึกษามาเป็นแนวทางในการวางแผน มีการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงานอย่างชัดเจน และเป็นที่เข้าใจของทุกคน มีการประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้ และนำผลการประเมินการปฏิบัติงานไปปรับปรุงแก้ไขสำหรับปีต่อไป นอกจากนั้นยังให้ครู-อาจารย์มีส่วนร่วม

ในการวางแผน ทั้งยังนำนโยบายและเป้าหมายอันสำคัญของกรมอาชีวศึกษามาพิจารณา ประกอบการวางแผนงานของสถานศึกษาอีกด้วย ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารการศึกษามองเห็น ความสำคัญของการวางแผน อันเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงานทุกประเภท เพราะถ้าหากการวางแผนที่ดีแล้ว ก็เป็นการยกที่จะให้งานทุกชนิดดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ การวางแผนที่มีประสิทธิภาพเท่านั้น จึงจะช่วยให้การทำงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีการประสานงานจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง หลักเลี้ยงการปฏิบัติงานซ้ำซ้อน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ประกอบ คุปรัตน์ กล่าวไว้ใน "การวางแผนกำลังคนในวงการศึกษา" (เอกสารประกอบการบรรยาย) ว่า ใน การวางแผนอย่างมีประสิทธิภาพ องค์การสามารถผลิตกรรมการบริหารแบบ "เดาสุม" และสามารถดำเนินการ โดยมีวัตถุประสงค์เป็นที่ตั้ง ใช้เหตุผลแทนสัญชาตญาณ และรวมพลังงานองค์กรทั้งสิ้น ให้ดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การวางแผน จึงเป็นภารกิจอันสำคัญของผู้บริหาร ซึ่ง อุทัย บุญประเสริฐ (2527 : 8) กล่าวว่า การวางแผนเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งของการบริหารที่มีประสิทธิภาพ และเป็นการบริหารงานที่เป็นระบบ เป็นงานแรกในกระบวนการบริหารและการจัดการของหน่วยงานและระบบการบริหาร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมพงศ์ เกษมลิน (2517 : 10) ที่ว่า การวางแผนเป็นการเตรียมการขั้นแรกในการที่จะปฏิบัติงานนั้นเอง และการเตรียมหรือการวางแผนนั้น ถ้ามีการเตรียมการที่ดี ก็จะทำให้งานสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ดังที่ เลธีร ทองอร่าม (2517 : 101) กล่าวว่า การวางแผนเป็นการทำกิจกรรมไปสู่วัตถุประสงค์ ที่เลือกไว้ โดยวิธีทางที่ถูกหลักที่สุดและเป็นการคาดการณ์ในอนาคต ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบายทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้น มีความสอดคล้องกัน ฉะนั้นการวางแผนจะต้องอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่ถูกต้องและใช้กลวิธีที่จะต้องอาศัยเทคนิควิธีการต่าง ๆ ตลอดจนวิจารณญาณทั้งนายนานาศาสตร์ได้ ดังที่ สมพงศ์ เกษมลิน (2517 : 8) กล่าวว่า การวางแผนเป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้ความรู้ในทางวิทยาการและวิจารณญาณ วินิจฉัยเหตุการณ์ในอนาคต และกำหนดวิธีการโดยถูกต้องอย่างมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงาน เป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์

2.2 ด้านการจัดองค์การ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงานด้านการจัดองค์การ อยู่ในระดับค่อนข้างมากทุกเรื่อง ด้วยการจัดโครงสร้างและแบ่งสายงาน จัดช่วงการบังคับบัญชาของงานแต่ละงาน ชี้แจงให้ครู-อาจารย์เข้าใจหน้าที่และขอบเขต ความรับผิดชอบในงานตามสายงาน แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารการศึกษาได้ระหันถึงหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารการศึกษา คือ การจัดองค์การหรือการจัดหน่วยงาน ซึ่ง สุวรรณ จันทร์สม (2522 : 47-52) กล่าวว่า ความสำเร็จของการบริหารมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการจัดองค์การ เพราะการจัดองค์การจะช่วยให้ผู้ร่วมงานทุกคนรวมกำลังปฏิบัติงานให้บรรลุผลได้

ตามความมุ่งหมาย ดัง สมพงศ์ เกษมลิน (2526 : 135) กล่าวว่า การจัดองค์การเป็นการเชื่อมโยงวัตถุประสงค์ โครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างหน้าที่การงานกับบุคลากร การควบคุมบังคับบัญชา ซึ่งก่อให้เกิดเอกสารในกระบวนการให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารจะต้องรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดองค์การ ซึ่งกระบวนการในการจัดองค์การจะประกอบด้วย ความสัมพันธ์เกี่ยวกับความรับผิดชอบอำนาจหน้าที่ และความพร้อมที่จะให้ตรวจสอบ

ผู้บริหารการศึกษามีการรับรู้ อีกเรื่องหนึ่งอยู่ในระดับค่อนข้างมาก คือ การกำหนดโครงสร้างและการแบ่งส่วนงานในสถานศึกษาตามที่กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดเพื่อที่จะเป็นการส่งเสริมการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสถานศึกษาได้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า โครงสร้างและส่วนงานนั้นเป็นลักษณะมากที่จะกำหนดบทบาทในการบริหารงานในสถานศึกษาให้บรรลุเป้าหมาย และสถานศึกษา ลังกัดกรมอาชีวศึกษาทุกแห่ง จะต้องปฏิบัติตามโครงสร้างหรือส่วนงานที่กรมอาชีวศึกษาได้กำหนดไว้ ระดับของการรับรู้ในเรื่องนี้จะอยู่ในระดับที่สูงกว่าหนึ่งคือ ควรจะอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งแสดงว่าสถานศึกษาจำนวนมากมีการรับรู้อย่างมากกว่าการนำโครงสร้างและส่วนงานดังกล่าวไปใช้ปฏิบัติในสถานศึกษาผู้วิจัยเห็นว่า ลักษณะที่กรมอาชีวศึกษานำมาใช้คือ ความพร้อมของบุคลากร และขนาดของสถานศึกษา ซึ่งแต่ละสถานศึกษามีอยู่ไม่เท่าเทียมกัน จึงควรที่จะปรับเปลี่ยนโครงสร้างและส่วนงานได้ตามความเหมาะสมของแต่ละสถานศึกษา ที่แตกต่างกันออกไป ตามขนาด ความพร้อมของบุคลากร และประเภทของสถานศึกษานั้นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ สมพงศ์ เกษมลิน (2517 : 106) ที่ว่า การจัดองค์การให้สามารถสนองต่อภาวะการณ์อันผันแปรได้ กลุ่มคนกลุ่มใหญ่ ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรหลายประเภท และคนจำนวนมากที่เป็นสมาชิกขององค์การ ต่างก็มีความต้องการแตกต่างกัน การจัดองค์การที่ศึกษาจะสามารถสนองกับภาวะแวดล้อม หรือความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ เพื่อความอยู่รอดและความเจริญก้าวหน้าขององค์การ

2.3 ด้านการจัดเจ้าหน้าที่ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติงานด้านการจัดเจ้าหน้าที่ ต่อการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างมากเกือบทุกเรื่อง ได้แก่ การมองหมายงานให้ครู-อาจารย์อย่างเหมาะสมลดความสามารถและการมองหมายงานนั้นเป็นที่ยอมรับของครู-อาจารย์ การให้การสนับสนุนแก่ครู-อาจารย์ในการดูงาน ฝึกอบรม และการศึกษาต่อเพื่อพัฒนาความรู้ การบูรณาการงานให้แก่ ครู-อาจารย์ที่เปลี่ยนแปลงหน้าที่ หรือการบรรจุเข้ามาใหม่ให้สามารถปฏิบัติงานได้ การให้ครู-อาจารย์มีส่วนร่วมในการพิจารณาผลการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ การนำผลงานดีเด่นของครู-อาจารย์ มาแจ้งให้ทั่วไปรับชม

ทราบ การเขียนเรียนครู-อาจารย์เป็นการส่วนตัว จะเห็นได้ว่ากระบวนการบริหารงานด้านการจัดเจ้าหน้าที่ของผู้บริหารการศึกษานั้น ผู้บริหารการศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออกและภาคกลาง ให้ความเอาใจใส่ในการปฏิบัติงานของบุคลากรเป็นอย่างดี เป็นการส่งเสริมขวัญและกำลังใจที่ดีในการบริบูรณ์ด้าน ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะของความกระตือรือร้นและตั้งใจทำงาน ดังนั้น การมองหมายงานให้ครู-อาจารย์รับผิดชอบอย่างเหมาะสม การสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ได้ศึกษาต่อเพิ่มเติม การนำผลงานดีเด่นของครู-อาจารย์ มาแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ จึงเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจให้กับผู้ร่วมงานเป็นอย่างดี ส่วนการไปเขียนเรียนผู้ใต้บังคับบัญชาด้วย ผู้บริหารการศึกษาสมควรจะกระทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากจะเป็นการสร้างขวัญและกำลังใจแล้ว ยังเป็นการเสริมสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีต่อกันอีกด้วย ซึ่งฉันนิกา คุปรัด์ (เอกสารประกอบการบรรยาย "มนุษยสัมพันธ์ในการบริหารงาน") ได้กล่าวว่า นักบริหารของหน่วยงานต่าง ๆ ยอมรับในความมีค่าของมนุษย์ เพราะเหตุว่าในบรรดาทรัพยากรทางการบริหารทั้ง 4 ประการนั้น มนุษย์ เป็นปัจจัยหลักที่จะช่วยดำเนินงานให้งานของหน่วยงานบรรลุเป้าประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ

ส่วนเรื่องที่ผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติ อุย្ឰในระดับค่อนข้างน้อย คือ ผู้บริหารการศึกษามีบทบาทเกี่ยวกับการคัดเลือกครู-อาจารย์เข้ามาปฏิบัติงานในสถานศึกษานั้น จะเห็นว่างานด้านนี้ ผู้บริหารการศึกษาปัจจุบัน แทนจะไม่มีบทบาทในการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาทำงานในสถานศึกษาเลย เพราะนโยบาย และการดำเนินการสอนคัดเลือกบรรจุ แต่ตั้งครู-อาจารย์ นั้น กรมอาชีวศึกษา เป็นผู้ดำเนินการทั้งสิ้น สถานศึกษาเพียงแต่เสนอวุฒิทางการศึกษาในสาขาวิชาที่สถานศึกษาต้องการให้กรมอาชีวศึกษา ดำเนินการสอนคัดเลือกเท่านั้น

สำหรับการวางแผนบุคลากรไว้ล่วงหน้าเพื่อโยกย้ายสับเปลี่ยนครู-อาจารย์ ในสถานศึกษานั้น ทำได้ยากที่ผู้บริหารการศึกษาจะวางแผนไว้ล่วงหน้าได้ เพราะการพิจารณา การโยกย้ายสับเปลี่ยนหรือแต่งตั้งนั้น เป็นอำนาจของกรมอาชีวศึกษา บางครั้งที่มีการโยกย้ายสับเปลี่ยนครู-อาจารย์ ในสถานศึกษา อาจไม่เป็นไปตามความต้องการที่สอดคล้องกันระหว่างผู้บริหารการศึกษาและกรมอาชีวศึกษา

ผู้วิจัยมีความเห็นด้วยกับการคัดเลือกบุคลากรเข้ามาทำงานในสถานศึกษา ของกรมอาชีวศึกษา เป็นผู้ดำเนินการโดยใช้ระบบคุณธรรม และคำนึงถึงความรู้ ความสามารถตรงตามวุฒิที่สถานศึกษากำหนด ส่วนการโยกย้ายสับเปลี่ยนบุคลากรในสถานศึกษานั้น กรมอาชีวศึกษาควรให้โอกาสแก่ผู้บริหารการศึกษา ได้มีส่วนร่วมในการพิจารณา หรือให้ข้อมูลที่จำเป็นแก่กรมอาชีวศึกษา ซึ่งน่าจะบังเกิดผลดีในการบริหารงานบุคคลที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.4 ด้านการอำนวยการ ผลการวิจัย พบว่า ผู้บริหารการศึกษาได้รับรู้ถึง การปฏิบัติงาน ด้านการอำนวยการ อよู่ในระดับค่อนข้างมากในทุกเรื่อง คือ การจัดให้มีเครื่องอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาซึ่งผู้บริหารการศึกษาปฏิบัติ อよู่ในระดับค่อนข้างมากนั้น เป็นการให้สวัสดิการและเป็นการสร้างชวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์

ผู้วิจัยเชื่อว่าในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาแม้จะมีความรู้ความสามารถและความตั้งใจที่จะปฏิบัติงานเพียงใดก็ตาม ถ้าขาดอุปกรณ์ที่จะอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานแล้ว การปฏิบัติงานก็ย่อมจะไม่มีประสิทธิภาพและผลงานก็ต้องคุณภาพด้วย ดังนั้น การที่ผู้บริหารการศึกษามองเห็นความสำคัญในด้านนี้ จึงเชื่อได้ว่า การปฏิบัติงานในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จะต้องเกิดประสิทธิภาพสูงสุดอย่างแน่นอน

ส่วนการอบรมหมายการงานให้ครู-อาจารย์และให้มีอำนาจในการสั่งการนั้น เป็นการมอบอำนาจในการตัดสินใจให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องในการบริหารงาน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพิมล เธียรไพลีสุ (2526 : 116) ที่พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีชัยชนะด้วย สังกัดกรมสามัญศึกษา ในล่วงกลาง ได้ปฏิบัติงานด้านการตัดสินใจ อよู่ในระดับมาก ในเรื่อง การตัดสินใจสั่งการ โดยการบริษัทฯรือกับบุคลากรในโรงเรียน เปิดโอกาสให้บุคลากรในโรงเรียนได้เสนอความคิดเห็นเพื่อประกอบการตัดสินใจ เพื่อทำให้ผู้ร่วมงานส่วนมากเกิดความพึงพอใจ

จึงเป็นที่น่ายินดีว่า ผู้บริหารการศึกษาได้ให้ความสำคัญในเรื่องการตัดสินใจสั่งการ การเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงาน ได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจสั่งการ ย่อมจะได้รับความร่วมมือ และยอมรับผลจากการตัดสินใจสูงกว่า ซึ่งจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการบริหารงาน และเป็นการสั่งเสริมการทำงานเป็นทีม ในทางตรงกันข้าม ถ้าการตัดสินใจสั่งการโดยผู้บริหารการศึกษาเนี่ยคนเดียว อาจก่อให้เกิดการต่อต้านการตัดสินใจได้ สมพงศ์ เกษมลิน (2523 : 223) ได้กล่าวว่า ผู้นำที่จัดવ่าดีที่สุด และอำนวยผลในการบริหารงานมากที่สุด คือ ผู้นำแบบประชาธิปไตย ซึ่งบริหารงาน โดยสั่งเสริมให้มีการบริษัทฯรือกับผู้ใต้บังคับบัญชา ก่อนดำเนินงานเสมอ เปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น และใช้ความคิดวินิจฉัย เลือกวิธีที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ด้วยตนเอง

ส่วนงานด้านประชาสัมพันธ์นั้น ผู้บริหารการศึกษาได้จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ ทั้งภายในออกและภายในสถานศึกษา คือ การแจ้งข่าวความเคลื่อนไหวของฝ่ายต่าง ๆ ให้ครู-อาจารย์ ได้ทราบ นอกจากนั้น ยังประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมของสถานศึกษาให้ประชาชนทั่วไปได้ทราบอีกด้วย ซึ่งผู้บริหารการศึกษาได้ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก นับว่าเป็นการปฏิบัติได้ตรงตามนโยบายของกรมอาชีวศึกษา ที่ประสงค์ให้สถานศึกษา ในลังกัดกรมอาชีวศึกษา ได้สร้างเสริมความลัมพันธ์ภายนอกสถานศึกษา และภายนอกกับชุมชน ท้องถิ่น และหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันในอันที่จะร่วมมือกันส่งเสริมการจัดการศึกษาและพัฒนาการศึกษาของชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายทั้ศน์ใน การบริหารของสถานศึกษา 2 ประเด็น ซึ่งเมธี ปิลันธนานนท์ ได้กล่าวไว้ว่า ให้สถานศึกษามีฐานะสำคัญของสังคม คือ ได้รับความคาดหวังในบทบาท และหน้าที่จากบุคคล ผู้ปกครอง ประชาชน ที่จะให้สถานศึกษามีฐานะเป็นองค์กร ซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบที่จะสร้างและพัฒนาเยาวชน และมีฐานะเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประเทศ

2.5 ด้านการควบคุม ผลการวิจัยพบว่า การปฏิบัติงานด้านการควบคุม ของกระบวนการบริหารงาน ตามการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษา ได้ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก ทุกเรื่อง ได้แก่ การกำหนดเกณฑ์มาตรฐานในการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์ การรายงานผลการปฏิบัติงาน การวัดผลการปฏิบัติงาน การกำหนดมาตรฐานในการปฏิบัติงาน การให้ครู-อาจารย์ ได้แก้ไขปรับปรุงการปฏิบัติงาน จะเห็นได้ว่าในกระบวนการบริหารงานด้านการควบคุม ซึ่งถือว่ามีความสำคัญมากอีกด้านหนึ่ง เพราะการปฏิบัติงานตามกระบวนการบริหารงานไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดองค์กร การจัดเจ้าหน้าที่และการอำนวยการนั้น แม้จะมีหลักการและแผนงานในการปฏิบัติ เป็นอย่างดีแล้วก็ตาม แต่ถ้าปราศจากการควบคุมหรือการปฏิบัติงานด้านการควบคุมของผู้บริหารการศึกษาน้อยเกินไปแล้ว กระบวนการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษามักจะประสบกับความล้มเหลว หรือไม่สามารถจะบริหารงานให้บรรลุเป้าหมายได้ ดังนั้น การควบคุมจึงเปรียบเสมือนลึงที่อยู่ดูแล กำกับให้การปฏิบัติงานได้ดำเนินไปตามหลักการและแนวทางที่กำหนดไว้ นอกจากนั้น การควบคุมยังเป็นการประเมินผลให้ทราบตัวว่า การบริหารงานที่ได้ปฏิบัติมาตรงตามเป้าหมายเพียงใด เพื่อที่จะได้แก้ไขปรับปรุงและเป็นข้อมูล อันเป็นวัสดุของกระบวนการบริหารงานให้ครบวงจรต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ วีรนาคร มนากิจ (2519 : 237) ที่ว่า การควบคุม ช่วยการดำเนินงานเป็นไปตามแผน ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ การติดตามนี้จะช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดอันเป็นผลให้งานเสียหายซ้ำอีก และสอดคล้องกับความเห็นของ สุกรรณ ศรีพหล (2523 : 147-148) ที่ว่า การควบคุมในการบริหารงาน ช่วยให้การปฏิบัติงานเป็นระเบียบ การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จึงเป็นที่น่ายินดีที่พบว่า ผู้บริหารการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ในภาคตะวันออก และภาคกลาง ได้รับรู้ถึงความสำคัญของการควบคุม ในการกระบวนการบริหารงาน จึงปฏิบัติงานด้านนี้ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ก็เชื่อว่ากรมอาชีวศึกษานั้น มีผู้บริหารการศึกษาที่มีประสิทธิภาพสูง อยู่เป็นจำนวนมาก

ส่วนครู-อาจารย์ นั้น ผลการวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์ มีการรับรู้ว่า การปฏิบัติงาน ตามกระบวนการบริหารงานในด้านต่าง ๆ ของผู้บริหารการศึกษา เป็นดังนี้

1. ด้านการวางแผน ครู-อาจารย์มีการรับรู้ถึงการปฏิบัติงานในด้านนี้ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับผู้บริหารการศึกษา
2. ด้านการจัดองค์การ ครู-อาจารย์มีการรับรู้ถึงการปฏิบัติงาน ในด้านนี้ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก สอดคล้องกับผู้บริหารการศึกษา
3. ด้านการจัดเจ้าหน้าที่ ครู-อาจารย์ มีการรับรู้ถึงการปฏิบัติงานในด้านนี้ไม่สอดคล้องกับผู้บริหารการศึกษา คือ ครู-อาจารย์ มีการรับรู้ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนผู้บริหารการศึกษามีการรับรู้ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก
4. ด้านการอำนวยการ ครู-อาจารย์ มีการรับรู้ถึงการปฏิบัติงานในด้านนี้ ไม่สอดคล้องกับผู้บริหารการศึกษา คือ ครู-อาจารย์ มีการรับรู้ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนผู้บริหารการศึกษามีการรับรู้ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก
5. ด้านการควบคุม ครู-อาจารย์ มีการรับรู้ถึงการปฏิบัติงานในด้านนี้ ไม่สอดคล้องกับผู้บริหารการศึกษา คือ ครู-อาจารย์ มีการรับรู้ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ส่วนผู้บริหารการศึกษามีการรับรู้ อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

จากการวิจัยทางด้าน ครู-อาจารย์ ที่ปรากฏ เช่นนี้ อาจจะเป็น เพราะว่า ผู้บริหารการศึกษา เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน ประกอบกับได้ผ่านการศึกษาหรือฝึกอบรมทางด้านการบริหารมาแล้ว และได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกระบวนการบริหารอันเป็นภารกิจหน้าที่โดยตรง ทำให้มีการรับรู้แบบประสบการณ์ตรง ซึ่งล้วนให้ผู้บริหารการศึกษามีการรับรู้ด้านกระบวนการบริหารงานดังกล่าวในระดับมากสูงกว่าครู-อาจารย์

ส่วนครู-อาจารย์ ซึ่งเป็นผู้ปฏิบัติได้รับมอบหมายงานจากผู้บริหาร อาจเกิดความเข้าใจไม่ตรงกัน หรืออาจเป็น เพราะครู-อาจารย์ยังมีความรู้ในด้านการบริหารไม่เพียงพอ จึงทำให้เกิดความเข้าใจในการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษาผิดไป หรืออีกประการหนึ่ง

อาจเนื่องมาจากเกิดความชัดແย়েง มือคติ ระหว่างผู้บริหารการศึกษา กับครู-อาจารย์ จึงทำให้การรับรู้ ในการปฏิบัติงานของผู้บริหารการศึกษากับครู-อาจารย์ ไม่สอดคล้องกันหรือประการหนึ่ง อาจเนื่องมาจากการติดต่อสื่อสารในสถานศึกษาไม่มีประสิทธิภาพ จึงทำให้เกิดความเข้าใจไม่ตรงกัน การแปลความหมายที่ผิดไประหว่างผู้บริหารการศึกษากับครู-อาจารย์หรือระหว่างครู-อาจารย์ กับ ครู-อาจารย์ด้วยกันเอง เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นตัวแปรอันสำคัญ ที่น่าจะศึกษาและมีการวิจัยในประเด็นเหล่านี้ ต่อไป

4. ผลการวิจัยการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษา ที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อกระบวนการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษานั้น พบว่า ปัญหาที่ทำให้ผู้บริหารการศึกษามีความสามารถดำเนินการตามกระบวนการบริหารงานได้ มีอยู่ในระดับค่อนข้างมากอยู่ 2 ด้าน คือ

4.1 ด้านการวางแผน คือ การขาดข้อมูล และช่าวสารที่ต่อสู้หันนำมาพิจารณาในการวางแผน และการขาดนักวิชาการ หรือบุคลากรที่มีความรู้ด้านการวางแผนตลอดจนขาดงบประมาณที่จะนำมาสนับสนุน อันเป็นปัจจัยสำคัญในการวางแผนงาน สิ่งเหล่านี้ เป็นสิ่งที่กรมอาชีวศึกษา ควรจะได้แก้ไขปัญหานี้ โดยการจัดอบรมให้ความรู้ เกี่ยวกับการวางแผนแก่ผู้บริหารการศึกษา และครู-อาจารย์ เพื่อระดับบุคลากรในสถานศึกษา มีความรู้ ความสามารถในการวางแผนงานที่ดีแล้ว ย่อมจะทำให้งานวางแผนในสถานศึกษา นำไปสู่การปฏิบัติงานตลอดจนการบริหารงานต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ด้านการจัดเจ้าหน้าที่ คือ การได้บุคลากรที่มีคุณสมบัติไม่ตรงกับงาน และครู-อาจารย์ ในสถานศึกษาขาดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความรู้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า กรมอาชีวศึกษาควรจะได้ประสานงานกับสถานศึกษาในสังกัดเกี่ยวกับเรื่องการบรรจุแต่งตั้ง การยกย้ายลับเปลี่ยนครู-อาจารย์ให้เหมาะสมสมถูกต้องตรงตามความต้องการ และอุปถิททางการศึกษา ในสาขาวิชาที่สถานศึกษาเปิดสอนตามหลักสูตรวิชาหนึ่ง ๆ อย่างเพียงพอ หรือจัดให้มีการอบรมทางวิชาการเป็นการเพิ่มความรู้ หรือเปิดโอกาสให้ครู-อาจารย์ ได้ศึกษาต่อในสาขาวิชาที่สถานศึกษาต้องการ เพื่อจะได้กลับมาสอนในวิชาที่ขาดแคลนครู-อาจารย์นั้นได้ ส่วนปัญหาครู-อาจารย์ขาดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความรู้นี้ ผู้บริหารการศึกษาควรจัดให้มีโครงการฝึกอบรม หรือล้มนาทางวิชาการขึ้นในสถานศึกษา หรืออาจเชิญวิทยากรจากบุคคลภายนอกมาให้ความรู้แก่ครู-อาจารย์เป็นครั้งคราว และการที่ผู้บริหารการศึกษาได้นำระบบการรายงานผลการปฏิบัติงาน การประเมินผลการปฏิบัติงานของครู-อาจารย์มาใช้ก็จะเป็นสิ่งที่จะช่วยให้ครู-อาจารย์ มีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความรู้ให้กับตัวเองได้ หรือกรมอาชีว-

ศึกษา ส่งเสริมให้ครู-อาจารย์ ได้ศึกษาต่อภายในประเทศ โดยไม่ต้องสอบคัดเลือกเข้าศึกษา ต่อในสถาบันศึกษาต่าง ๆ ก็จะเป็นแนวทางแก้ไขปัญหาเหล่านี้ได้ เช่นเดียวกัน

สำหรับปัญหาและอุปสรรคของการนำกระบวนการบริหารงานไปใช้ในการบริหารงาน ด้านการจัดองค์การ การอำนวยการและการควบคุม ซึ่งผู้บริหารการศึกษามีการรับรู้ว่า เป็นปัญหาและอุปสรรค อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การปฏิบัติตามใด ๆ ตามย่อจะมีปัญหาและอุปสรรคเกิดขึ้นเป็นลึ่งธรรมชาติ แต่ถ้าผู้ปฏิบัติตามนั้นสามารถนำความรู้ ความสามารถ และเทคนิคการบริหารงานมาใช้แก้ไขปรับปรุง คือ จะต้องนำหลักการ ทฤษฎี และวิธีการมาใช้ในการปฏิบัติตามอย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ก็คงจะลดน้อยลง ดังนั้น ผู้บริหารการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา จึงควรจะเป็นผู้ที่พร้อมด้วยศาสตร์และศิลป์ เพื่อที่จะสามารถนำมาใช้ในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกรมอาชีวศึกษาได้ ซึ่งกรมอาชีวศึกษาก็ควรที่จะได้มีการวางแผนงาน หรือกำหนดโครงการพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ในสถานศึกษาลังกัดกรมอาชีวศึกษา เพื่อให้ผู้บริหารการศึกษาของกรมอาชีวศึกษา เป็นผู้ที่มีความสามารถที่เพียงพอ ไปตัวยความมีค่าสัตtru และในการที่จะใช้กระบวนการบริหารงาน อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อเสนอแนะสำหรับงานบริหารการศึกษา

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารการศึกษา

1.1 ผู้บริหารการศึกษาควรจัดทำคู่มือสำหรับครู-อาจารย์ ของสถานศึกษา เพื่อเป็นเครื่องมือสื่อสารที่จะทำให้ครู-อาจารย์ หรือบุคลากรในสถานศึกษา เกิดความเข้าใจ อย่างชัดเจนตรงกัน ในอันที่จะทำให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติตามได้อย่างเต็มที่ เต็มความสามารถ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับนโยบายหน่วยงานนี้ วัตถุประสงค์ แผนภูมิการบริหารงาน ขอบข่ายอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบของแต่ละงาน หัวหน้างาน แผนปฏิบัติตามประจำปี แผนงานหรือ โครงการระยะยาว ตลอดจนข้อมูลสนับสนุนอื่น ๆ

1.2 จากผลการวิจัยลึ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อกระบวนการบริหารงาน ของผู้บริหารการศึกษา ประการหนึ่ง คือ ครู-อาจารย์ขาดความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความรู้ ทำให้การจัดการศึกษาและแนวความคิดในการปฏิบัติตามของครู-อาจารย์ ไม่พัฒนาไปตามความเจริญและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในลังค咩ปัจจุบัน ผู้บริหารการศึกษา ควรจัดให้มีการ

นิเทศภายใน หรือจัดให้มีการประชุมลับมนา ฝึกอบรมให้ความรู้เชิงวิชาการขั้นอย่างสໍາເສົ່ວໂລມ
ແລະต່ອນື່ອງ ເພື່ອເປັນກາຣເລີມສ້າງໃຫ້ຄຽງ-ອາຈາຮຍ໌ເກີດຄວາມຕິ່ນຕົວທີ່ຈະຕຶກຂາກັ້ນຄວ້າຫາ
ຄວາມຮູ້ເພື່ອເປັນແນວທາງໃນກາຣປົງປັນຕິງານດ້ານກາຣຈັດກາຣເຮືຍກາຣສອນຂອງຄຽງ-ອາຈາຮຍ໌ ໃຫ້ມີ
ປະລິກິພາສູ່ງຂຶ້ນສອດຄລ້ອງກັບໂຍບາຍຂອງກົມອາຊີວິກິຈາ

**1.3 การรายงานผลກາຣປົງປັນຕິງານ ເພື່ອປະເມີນຜົນກາຣປົງປັນຕິງານຂອງຄຽງ-
ອາຈາຮຍ໌ ຄວາຈະໄດ້ກະທຳຍ່າງມີຮະບນໂດຍມີຄະນະກາຣມາເປັນຜູ້ປະເມີນແລ້ວ ແລະຄວາມມີກາຣ
ປະເມີນພົນກາຣ ແລະກາຣປົງປັນຕິງານຂອງຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາດ້ວຍ ນອກຈາກນັ້ນຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາ
ຄວາຈະໄດ້ນຳພົນກາຣປົງປັນຕິງານທີ່ໄດ້ມີກາຣປະເມີນພົນແລ້ວໄປພົດນາປັບປຸງແກ້ໄຂ ເພື່ອເປັນແນວທາງ
ໃນກາຣປົງປັນຕິງານຂອງຄຽງ-ອາຈາຮຍ໌ ແລະຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາໃຫ້ປະລິກິພາຍື່ງຂຶ້ນຕ່ອໄປ**

**1.4 ກາຣສ້າງມະນຸຍລັມພັນທີແລະກາຣສ້າງຂວັງແລະກຳລັງໃຈ ເປັນເລີ່ມລຳຕັ້ງທີ່
ຈະທຳໄໝກາຣບໍລິຫານຂອງຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາ ໄດ້ຮັບຄວາມຮ່ວມມືຈາກຜູ້ຮ່ວມງານເປັນຍ່າງດີ
ຈາກຜົນກາຣວິຈີຍ ພບວ່າ ຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາມີກາຣຮັບຮູ້ວ່າ ຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາໄດ້ປົງປັນຕິງານ ໃນ
ດ້ານນີ້ ອູ້ໃນຮະດັບຄ່ອນຂ້າງມາກ ແຕ່ຄຽງ-ອາຈາຮຍ໌ຢັ້ງມີກາຣຮັບຮູ້ວ່າຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາ ຍັງປົງປັນຕິງານ
ໃນດ້ານນີ້ ອູ້ໃນຮະດັບຄ່ອນເຂົ້າງນີ້ຍ່າຍ ດັ່ງນັ້ນ ຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາ ຈຶ່ງຄວາຈະໄດ້ພິຈາລະນາເພີ່ມກິຈກຽມ
ກາຣປົງປັນຕິ ໃນດ້ານນີ້ມາກັບຂຶ້ນອືກ ເພື່ອຈະໄດ້ເປັນກາຣສ້າງເລີມຂວັງແລະກຳລັງໃຈຂອງຄຽງ-ອາຈາຮຍ໌
ໃຫ້ສູ່ງຂຶ້ນດ້ວຍ**

2. ຂໍ້ອເລັນອແນະລຳຫັນໜ່ວຍງານທີ່ເກີ່ວຂໍ້ອງ

**2.1 ກຽມອາຊີວິກິຈາ ຄວາຈະຈະສ່າງເລີມໃຫ້ຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາໄດ້ມີໂອກາສສຶກຂາ
ຫຼືວິຟກອນຮມເພີ່ມຄວາມຮູ້ເກີ່ວກັນເຖົນທີກາຣບໍລິຫານກາຣສຶກຂາ ແລະກາຣພົດນາອົງກໍາກາຣ ເພື່ອຜູ້
ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາ ຈະໄດ້ມີຄວາມຮູ້ ແລະແນວຄວາມຄືດໃນກາຣພົດນາກາຣບໍລິຫານໃນສຕານສຶກຂາ
ໃຫ້ເກີດປະລິກິພາແລະມີປະລິກິພລສູ່ງສຸດ**

**2.2 ກຽມອາຊີວິກິຈາຄວາຈະໄດ້ລັບສຸນໃຫ້ມີກາຣສຶກຂາແລະວິຈີຍກາຣບໍລິຫານ
ຂອງຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາທີ່ມີຜົນກາຣປົງປັນຕິງານບໍຣລຸເປົ້າໝາຍ ຕາມນາໂຍບາຍຂອງກົມອາຊີວິກິຈາ
ເພື່ອນຳພົດຂອງກາຣວິຈີຍໄປໃຫ້ເປັນຂໍ້ອມູລໃນກາຣພົດນາຜູ້ບໍລິຫານກາຣສຶກຂາຂອງກົມອາຊີວິກິຈາຕ່ອໄປ**

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ผู้วิจัยเห็นว่าควรจะมีการวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ตามการรับรู้ของผู้บริหารการศึกษาและครู-อาจารย์ ในภาคอื่น ๆ ตามกลุ่มสถานศึกษาของกรมอาชีวศึกษา เช่น ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออก-เฉียงเหนือ และภาคใต้ เพื่อศึกษาถึงความคล้ายคลึงกัน หรือแตกต่างกัน เพื่อที่กรมอาชีวศึกษา จะได้นำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาผู้บริหารการศึกษา ของกรมอาชีวศึกษาต่อไป
2. เนื่องด้วยกรมอาชีวศึกษา มีหน่วยงานระดับกองที่มีสถานศึกษา อよู่ในความควบคุมดูแล 3 กอง คือ กองวิทยาลัยเทคนิค กองวิทยาลัยเกษตรกรรม และกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา น่าที่จะได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบถึงปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงานของผู้บริหารการศึกษาในสถานศึกษาในสังกัดทั้ง 3 หน่วยงานนั้น
3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการบริหารของผู้บริหารการศึกษา สังกัด กรมอาชีวศึกษา ในกองอื่น ๆ ที่มีสถานศึกษาในสังกัด เช่น กองวิทยาลัยเทคนิค กองวิทยาลัยเกษตรกรรม และกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา เพื่อจะได้ทราบพฤติกรรมของผู้บริหารดังกล่าว อันจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารงานบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

**ศูนย์วิทยบรหพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**